

гава петиятъ братъ се превърналъ на здрава кжца. Всички влѣзли вътре и се заключили. Дошелъ крилатиятъ човѣкъ. Помжчилъ се съ сила да разбие кжщата, но не можалъ. Тя била много здрава. Заплакалъ той. Замолилъ се, но никой не го слушалъ. Молилъ се, молилъ и като видѣлъ, че нѣма да му я дадатъ, започналъ да ги моли да му я покажатъ само да я види за последенъ пжтъ. Тѣй жално се молѣлъ, че братята го съжалили и отворили малко вратата. Крилатиятъ човѣкъ съ невидима сила и бързина грабналъ царската дъщеря и се дигналъ въ небесата. Стрелецътъ веднага взелъ пушката, прицелилъ се добре и гръмналъ. Ударилъ крилатиятъ човѣкъ точно въ челото. Той потрепералъ и изпусналъ царската дъщеря. Тя полетѣла надолу. Седмиятъ братъ се приготвилъ и я уловилъ. Ни жива ни умрѣла била тя. Поразтрили я. Дали ѝ водица и се съживила. Покачили се пакъ на чудната кола и отишли при царя. Той, като ги видѣлъ, много се зарадвалъ. Пригърналъ дъщеря си и не искалъ да я пусне. Насъбралъ се много народъ. Всички искали да видятъ хубавата царска дъщеря.

Царътъ наградилъ богато седемтѣхъ братя и ги направилъ придворни чиновници. Раздалъ си богатството на народа. Започнала голѣма веселба. Три дни яли и пили и се веселили.

Б. Н. Пончевъ.

